

Εγκύκλιος Μητροπολίτη Αλεξανδρουπόλεως για την Ημέρα του Περιβάλλοντος

[Μητροπολιτικό Έργο](#) / [Ι.Μ. Αλεξανδρουπόλεως](#)

Εγκύκλιο για την Παγκόσμια Ημέρα του Περιβάλλοντος εξέδωσε ο Μητροπολίτης Αλεξανδρουπόλεως κ. Άνθιμος. “Είναι ώρα να αναλάβουμε συντονισμένα και με συνεργασία όλων, θεσμών, φορέων και προσώπων, συλλογικές δράσεις όλοι μαζί, όχι απλώς δείχνοντας έμπρακτα τον σεβασμό, την αγάπη και την πρόνοιά μας για το περιβάλλον και το οικοσύστημα, αλλά κυρίως ενεργώντας έγκαιρα και αποτελεσματικά, πριν να είναι αργά”, είπε μεταξύ άλλων ο Σεβασμιώτατος.

Παρακάτω η εγκύκλιος:

Προς τους ευσεβείς Ορθοδόξους Χριστιανούς της Επαρχίας μας.

Αγαπητοί μου, αδελφοί και αδελφές μου,

Μετά την προχθεσινή γιορτή της Αναλήψεως του Κυρίου μας στον ουρανό, σήμερα γιορτάζουμε στην Ορθόδοξη Εκκλησία την ευθύνη μας των ανθρώπων στη γη. Είμαστε υπεύθυνοι ο καθένας μας για τη ζωή του, οι έγγαμοι για την οικογένειά τους, οι γονείς για τα παιδιά τους, οι άγαμοι για το κοινωνικό τους άνοιγμα, οι εργαζόμενοι για την ποιότητα της δουλειάς τους, οι προϊστάμενοι των υπηρεσιών και οι επιχειρηματίες για τους εργαζομένους τους, οι ανάδοχοι για τα βαφτιστήρια τους, οι δάσκαλοι για τους μαθητές τους, όλοι μας ως πολίτες για τις πόλεις και τα χωριά μας, για τον πλανήτη μας.

Η σημερινή ημέρα, γιορτάζεται από την Εκκλησία μας ως Παγκόσμια Ημέρα του Περιβάλλοντος, για σύνολη την οικογένεια της ανθρωπότητας. Είναι ανάγκη οικουμενικής περισυλλογής και αφυπνίσεως για όλη τη διεθνή κοινότητα.

Γίναμε όλοι πολύ εγωιστές, είναι αλήθεια. Νοιαζόμαστε μόνο για τον εαυτό μας ο καθένας και όχι για την Δημιουργία του Θεού, για το οικοσύστημα της Γης.

Ο αέρας ρυπαίνεται, η θερμοκρασία ανεβαίνει, ο πλανήτης υπερθερμαίνεται, τα δάση καίγονται, η ισορροπία του ζωικού και φυτικού βασιλείου ανατρέπεται, οι θάλασσες ρυπαίνονται, το πράσινο ολοένα και λιγοστεύει μέσα στις τσιμεντουπόλεις, η μαζική χρήση χημικών στην καλλιέργεια των προϊόντων καταστρέφει το υπέδαφος και μολύνει ποταμούς, λίμνες, θάλασσες.

Και η υπερβολική χρήση του αυτοκινήτου χειροτερεύει ακόμα περισσότερο τη ζωή και την υγεία μας στα αστικά κέντρα.

Οι πόλεμοι επανέρχονται και τα όπλα αφανίζουν τη ζωή και την προοπτική της. Η ενεργειακή κρίση φοβίζει πλέον για το εγγύς αύριο και η επισιτιστική κρίση, ως αποτέλεσμα της εγκατάλειψης της γεωργίας, της κτηνοτροφίας και της αλιείας, προοιωνίζει για τα επερχόμενα τρομερά δεινά.

Κι όμως, η Δημιουργία είναι του Θεού, δεν είναι του καθενός μας, ο κόσμος μας ανήκει στα παιδιά και στα εγγόνια μας. Είναι επιτακτική ανάγκη να μάθουμε να μην πετάμε σκουπίδια στη φύση ή στη θάλασσα, αλλά να φροντίζουμε την ανακύκλωση τους. Να φυτεύουμε δένδρα και να αποτρέπουμε τους κινδύνους πυρκαγιάς. Να οικονομούμε τα καύσιμα και να ζούμε με υγιεινό τρόπο.

Απέναντι σε αυτή την πραγματικότητα και στα μεγάλα και συγχρόνως επιτακτικά ερωτήματα, που θέτει η εποχή, με σεβασμό έναντι της θείας Δημιουργίας και με

αίσθημα ευθύνης απέναντι στις μελλοντικές γενιές,
καλούμαστε να δράσουμε άμεσα και με αποφασιστικότητα.

Όχι με ευχολόγια, αλλά με στοχευμένες ενέργειες ο καθένας προσωπικά, στον καθημερινό τρόπο ζωής του, αλλά και με συλλογικές δράσεις που σταδιακά μπορούν να επιφέρουν την εξομάλυνση της διασαλευθείσης αρμονίας.

Τα νέα παιδιά χρειάζεται να διδαχτούν την ευθύνη τους απέναντι στο περιβάλλον, αν και πολλές φορές τα παιδιά είναι περισσότερο ευαισθητοποιημένα από τους μεγαλύτερους και μας διδάσκουν εκείνα. Το βέβαιο είναι ότι ο κόσμος μας, ο «οίκος», τον οποίο μας εμπιστεύθηκε ο Θεός, σήμερα εκπέμπει σήμα κινδύνου. Ήδη, ο όρος «κλιματική αλλαγή» διαφοροποιήθηκε σε «κλιματική κρίση».

Κανένας μας μην πει: «τί εξαρτάται από εμένα»; Πολλά εξαρτώνται από τον καθένα μας χωριστά. Όποιος πετάει έστω κι ένα μικρό σκουπιδάκι, διαπράττει έγκλημα ενάντια στους απογόνους του και αμαρτάνει ενώπιον του Θεού.

Με αίσθημα ευθύνης απέναντι στις επόμενες γενιές οφείλουμε ως Εκκλησία να συνδιαμορφώσουμε και να υλοποιήσουμε με αγάπη προς το περιβάλλον και τον πλησίον μας συνάνθρωπο τις πρακτικές που μειώνουν την επιβάρυνση και εξελικτικά την καταστροφή του.

Είναι ώρα να αναλάβουμε συντονισμένα και με συνεργασία όλων, θεσμών, φορέων και προσώπων, συλλογικές δράσεις όλοι μαζί, όχι απλώς δείχνοντας έμπρακτα τον σεβασμό, την αγάπη και την πρόνοιά μας για το περιβάλλον και το οικοσύστημα, αλλά κυρίως ενεργώντας έγκαιρα και αποτελεσματικά, πριν να είναι αργά...